

Redacția: Brașov, piața mare Nr. 22
 Biroul de administrație: Brașov, piața mare Nr. 22
 Insoțite mai primesc în Viena: Adolff Moss, Haasenstein & Voiger (de la Maastricht), Savrio Scholok, Alois Zeman, M. Dukas, A. Oppé, J. Donnelly; în Budapesta: A. V. Solzberger, Anton Macas, E. K. Bernat; în Frankfurt: G. L. Damber; în Hamburg: A. Steiner.
 Prețul abonamentelor: o serie garsondă pe o colonă 8 cr. și 80 cr. în brașov pentru a publica. Publicații mai dese după bază și în viață.
 Anunțurile pe pagina III-a o costă 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIV.

„Gazeta” este în să-care și
 Abonamente pentru Austro-Ungaria
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 franci, pe trei luni
 10 franci.
 Se primumără la toate oficiile
 poștale din țară și din afară
 și la dd. colectorilor.
 Abonamentul pentru Brașov:
 în administrație, piața mare
 Nr. 22, etajul I.: pe un an
 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
 luni 2 fl. 50 cr. On dușul în
 casă: Pe un an 12 fl., pe
 șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Un exemplar 5 cr. v. a. sau
 15 bani.
 Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte.

Nr. 264.

Brașov, Vineri, 29 Noevre (11 Decembrie).

1891.

Brașov, 28 Noevre st. v.
 Simțim în inima noastră o sinceră bucurie ori de câte ori ni se oferă ocaziunea de a constata, că în mânia tuturor pedecilor și greutăților, ce ni se pun din partea adversarilor în calea dezvoltării noastre naționale, n'a slăbit încă numărul acelor fii luminați ai nemului nostru, cari a prinși de focul cel sfânt al iubirii de națiune, desfășură cu bărbăția stindardul luptei naționale, sub a căruia flamură grupându-se cei din jurul lor, lucrează cu puteri unite pentru cultura și progresul național pe toate tărurile.

N'a slăbit încă numărul acestor gregari credincioși ai poporului român, der el ne pare astăzi totuși prea mică față de trebuințele nesfârșite ale poporului nostru, care în împrejurările sale de astăzi reclamă mai mult ca tot-deuna o acțiune intensivă și cu totul desinteresată din partea tuturor fiilor săi luminați.

Și în privința acesta avem încă mult, prea mult de dorit. Căci pe când unii desvâltă într-o parte o activitate națională vrednică de cea mai adencă stimă și recunoștință din partea noastră și a urmașilor noștri, pe atunci alții, în altă parte, se mulțumesc a-și căuta fiă-care de interesele proprii și prin indiferențismul lor față cu cauzele comune naționale, contribuie în măsură mai mare sau mai mică la discordarea zelului și la slăbirea activității celor dintâi.

Avem ținuturi întregi românesce, ca pentru exemplu Câmpia Ardealului, cu un popor bun și ascultător, cu un cler relativ inteligent și în privința materială binișor situat, der cu toate acestea rămasă înderă și aproape

fără nici un rol în lupta noastră națională.

Avem însă comitatul Bihorului, acel mândru comitat locuit în preponderanță de masse compacte românesce, care în trecut a jucat un rol atât de frumos în istoria noastră națională. Ce fac ore astăzi Românii din acest comitat? Trecu luni, ba chiar ani de zile, fără a se da din partea Românilor bihoreni nici un semn de viață națională.

Acosta nu pte fi indiferent pentru noi, căci Bihorul numără câteva sute de mii de Români, el are o frumoasă inteligență românesce, are două centre românesce, Beiușul și Oradea mare, cari odinori erau pentru Românii bihoreni, bănațeni, selăgieni și sătmăreni două foculare românesce puternice, de unde se reversau peste poporul român din acele părți rațele culturale și ale însuflețirii naționale.

Unde este astăzi comitatul Bihorului și ce face inteligența lui? Chiar și în cele mai depărtate unghiuri locuite de Români se da câte un semn de viață: Românii dela Niru luptă cu bravură pentru susținerea limbei lor în școlă; femeile din Sătmăru sunt în luptă pentru a-și înființa reuniune națională; chiar și Maramureșenii pare că vor să-și îndrepteze greșelile din trecut și cât de cât, fiă pe tărutul școlar, fiă pe cel economic, s'au pus pe lucru.

Der Bihoreni ce fac? Inteligența română din Bihor putea ea ore să ne dea un răspuns mulțamitor la această întrebare? Nu scim ce răspuns vor da fruntașii români din Bihor la întrebarea aceasta, der noi trebuie s'o spunem cu durere, că ținându-se sémă de pretențiile, ce suntem în drept a-le avé față cu acest puternic comitat românesc, nu

ne putem aștepta la un răspuns mulțamitor.

Înaintarea unei națiuni însă nu se pte face, când unul dă înainte, ér de ce rămân înderă. Fiă-care în cercul său este dator să-și aducă tributul datorit poporului și națiunii sale, căci nu este iertat, nu e cuvințios și nu se potrivește cu seriozitatea împrejurărilor noastre de astăzi, ca în teatrul marelor lupte naționale, în care ne aflăm, unii să lupte, ér alții să stea pasivi, ca nisce simpli spectatori, mărginindu-se cel mult să aplaudeze și să se desfăteze la munca altora.

Inteligența română de pretutindenea ar trebui să nu uite nici un moment, că numai printr'o acțiune energică și solidară din partea tuturor membrilor săi se va puté duce la sfârșit bun și sigur cauza luptei noastre drepte.

România și tripla alianță.

Diarul engles „Times” se ocupă într'un lung și remarcabil articol de situația României față cu alianța triplă.

Numitul diar purcedu din incidentul visitei, ce a făcut regele Carol al României împératului Germanu la Potsdam, care vizită deși pte să nu aibă însemnate urmări mai grabnice, totuși susține, că ea nu pte fi privită, ca un eveniment, ce n'ar avé nici o importanță politică.

Rolul României, dice fôia englesă, va fi de mare importanță într'un viitor răboiu european. Lucru firesc, că această țară nu va puté să rămână neutră, ci se va trebui să mérgă cu torentul, ce va amenința încă odată imperiul Osmanilor, seu va trebui să se pună în contra lui. Stându astfel lucrurile, împératul Germaniei nu pte să nu simtă, că interesele alianței triple vor fi afectate, în sens mili-

taru de atitudine, ce va lua România.

O armată bravă, bine organizată — dice „Times,” — care a putut atérna în cumpăna răboiului ruso-turcesc din 1877 și care într'o viitoare campanie ar puté ocupa o fôrte importantă pozițiune strategică, nu pte fi privită de Germania drept o cantitate negligeabilă. Crede deci fôia englesă, că Germania a ajuns la o recunoșcere mai practică a acestui adevăr, îndată ce s'a retras contele Bismarck, care negliga România din causă că voia să menageze cât putea mai tare pe Rusia.

La Potsdam nu s'au luat angajamente pozitive, crede „Times”. Regele Carol este cu mult mai prudent, decât s'o fi făcut acesta și e cu mult mai conșciu de datoriile sale de suveran constituțional. Totu așa de adevărat însă este, că rezultatele întevinderi dela Potsdam, au mulțumit pe deplin pe Regele Carol.

În România — dice mai depate „Times” — există un curent în popor, favorabil Rusiei ortodoxe, ca și poporul țerei dela grile Dunărei. Românii însă sunt conșci și mândri de originea lor romană. Pentru scopuri practice însă nu este bine a se ține pr multu sémă de simțimentul vag și întunecat al mulțimei nepricepute (?) și inerte (?) În cercurile conducătoare partizanii politicei ruso-file, pte sunt și ei destul de tari, pentru a puté ajunge la cârma țerei, însă chiar și acest partid își manifestă simpatiile sale pentru Rusia, mai ales atunci numai, când primesc puterea, der și ei ar resista la ori ce s'ar păré, că e o dictatură rusescă cu aceeași energică și urgiă cu care ar face-o și rivalii lor.

Fôia englesă arată, cum se justifică temerea acelora, cari cu binefacerea ce a avut România dela Rusia în timpul de grele încercări, vedu totuși în colosul dela Nordu un dușman fiindcă într'a devăr relele ce i-a făcut și scopurile violente, ce se pare a avé față de dânsa, întrecu multu binefacerea. — Diarul englesu însă justifică și celalalt curent

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Cerșitoria dela Ponts des Arts.

Novelă de Wilhelm Hauff; trad. de Cornel Scurtu. (Fine.)

În dimineața următoare Don Pedro plecă cu Frôben la moșia contesei. Era o priveliște mișcătoare când bătrânul îmbrățișă talia juvenilă și frumoasă a Iosefei, cum privia elu cu atențiune trăsurile feței ei, cum trăsurile severe ale feței sale devenira din ce în ce mai moi, cum elu apoi emoționat îi sărută ochii și buzele ei. „Da, tu ești ficia Laurei!” exclamă elu. „Tatăl tău nu ți-a dat nimic, decât pterul cel blond, der aceștia sunt ochii ei dragălași, această e gura, acestea sunt trăsurile frumoșe ale Laurei Tortosi! Fii ficia mea, dragă copilă; n'am rude și sunt bogat; prin rudenie, prin inima și mâhnirea mea de 20 de ani îmi aparțin mai mult, ca ori cărui de pe lumea această!”

Privirile ei, cari cădeau pedupă spatele lui Don Pedro asupra lui Frôben, păreau că nu prea aprobă afirmațiunea această din urmă, der ea emoționată îi sărută mâna și-lu numi unchiu, alu doilea tată alu ei.

Bucuria vederii dură numai câteva zile. Don Pedro declară hotărât, că afacerile sale îl chiamă în Portugalia și pe lângă aceea nici nu voia să ședă, că ce ar mai reținé pe Iosefa, ca să nu-lu urmeze; elu avea principii prea severe asupra articolelor bisericești sale, încât, ca să fi ținut de posibilă ideia, că Frôben ar cere de soț pe Iosefa, femeia divorțată a altuia. Nu ni-s'a făcut cunoscut, ce au discutat amantii asupra acestui punct de certă; atât e sigur, că Frôben făcu alusiune de cătăva ori la aceea, ca ea să se întorcă la confesiunea evangelică, der ea refușă această propunere, ce e drept cu o durere nemărginită, der fôrte hotărâtă. Adese-ori tinérul, cuprinsu de desperare din cauza ôrei de despărțire, ce se apropiă, îi propuse, ca ea să lase pe Don Pedro să plece, să trăescă ea pentru sine, să rămân în Germania, elu voescă, că decă nu pte fi soțul ei, cel puțin să-i rămân pentru totdeuna amic. Der ea refușă și acesta; ea-i mărturisî sincer, că se simte prea slabă, ca să trăiescă cu cine într'o astfel de relațiune până la sfârșit, și mai mândră prin nenorocirea ei, tremura la ideia unei legă-

turî nedemne cu un bărbat, pe care-lu stima atât de mult, și pe care-lu iubea. În sine însă își dicea, că o idee mai nobilă călăuzese pașii ei. „Ôre să-și pterdă elu,” își dicea ea în sine, „fôrtea vieții sale cu o ființă nenorocită, care-i pte fi numai amic? Ôre să renunțe elu la gustarea bucuriilor casnice, la fericierea de a avé copii și nepoți, din cauza mea? Nu, elu m'a perdut odată, și timpul și acum va alina durerea sa, elu va uita o ființă nenorocită; care se va gândi vecinic la dânsul, îl va iubi și se va ruga pentru elu.”

Se părea, că se implinesc cuvintele profetice ale Iosefei: „Pentru totdeuna!”

Don Pedro părăsi cu noua sa rudenie moșia contesei, pentru ca prin Olanda să ajungă lângă mare. Frôben, — pe care pte numai ideia, de a urma îndată pe Iosefa în Portugalia și a fi acolo amicul ei, îl susținea, — însoți pe iubita sa în călătoria prin Germania și Olanda, și ori de câte ori îl ruga ea să nu-i facă zilele de despărțire mai grele prin însoțirea sa, elu se ruga cu lacrimile în ochi: „Numai până la mare și apoi adio pentru totdeuna!”

36.

În luna lui Augustu a anului acestuia se ivi în Ostende o corabiă, care avea să ducă în Portugalia marfă și pasageri. Era o dimineață frumoasă, oța se lăsase și zilele păreau favorabile pentru călătoria.

Era la 9 ore dimineața, când o bubutură de tun anunță signalul, că pasagerii aveau să se apropie de țerm. Totu în timpul acela se apropiă de țerm și o șalupă, care-și aruncă scândura pe țerm, pentru ca să primescă pe pasageri. În curând se vedu apropiându-se de țerm patru persoane, cari de deosebiu de ceilalți pasageri s'eră-oșios îmbrăcați prin mersul, ținuta și îmbrăcămintea lor. Un bătrân înalt mergea cu pași mândri înainte; purta o pălărie cu borduri largi și o manta lungă pe umeri, așa încât un matroz, ce-lu vedu apropiându-se, exclamă îndată: „Mă rămășesc, că acesta e un Spaniol!” Înderă acestuia venia un domn tiner, care ducea la braț o damă înaltă și elegantă. Tinérul era fôrte palid, se părea, că se luptă cu o mare mâhnire, pentru ca să alunge tristeța și mai mare a damei.

antipatică ală României față cu Austro-Ungaria. Eită cum se exprimă „Times“:

Decă Basarabia este ținută ađi de Țarului, este de-aseenea o Româniă irredentă și sub sceptrul Habsburgiloră, deoarece în țările supuse coronei ungueresol se află mai multă de 2 1/2 milioane Români, 6r politica de maghiarizare care împilează crudă pe Români din Austro-Ungaria, a provocată o justă indignațiune în simlul Româniloră din Regatū. Pe lângă acăsta Ungaria n'a arătat de loc simțăminte prietinesol, nici spiritul de conciliațiune în politica ei vamală față cu România și astfel între aceste țări vecine s'a sădită unū rēu simțământū.

Politica comercială a monarhiei austro-ungare, ce se dictēză ađi mai multă din Pesta decât din Viena, deși n'a avut urmări politice seriose, ca în Sērbia, totuși a avută o înfruire de aceeași natură.

Deci în cătă privesce simpatiile dintre Rusia și tripla alianță, cumpăbindū tōte cu dreptate, România pōte judeca în liniște în ce direcțiune o tragū propriile ei interese, din ce parte are a se teme mai puțin și de unde are să spezeze mai mult? Se pōte 6re, ca pericolul de agresiune din partea Rusiei să fiă întâmpinatū mai bine prin o alianță, sēu prin rezistență?

Din parte-ne, continuă „Times“, nu insistăm a profeti, cum se vor decidē bārbații de statū ai României în fața a oestorū cestiuți complicate și delicate, însă putem observa, ca unū semnū prevestitorū, că fortificațiile, ce nu de mult s'au construit, pare că au menirea de a opune rezistență unui inimiō viitorū din partea Rusiei mai mult decât din partea Austriei. Pōte să ne spună cineva că fortificațiile sunt făcute curatū, cu scopul de a da pe unū prețū mai urcatū alianța românească, noi însă socotimū aceste espliciōri mai mult de nisece ingeniosități puțin satisfăcētoare. Mai suntem dispuși a cugeta, — încheiă „Times“ — că înțeleptul rege Carolū ou greu s'ar fi aventuratū de-ași arāta pumnul și de-a face unū lucru, care să pōtă fi luatū dreptū o provocare față cu unū puterniō vicinū, deoă nu ar fi avută causă de-a aștepta ajutorū dela unū prietinū totū așa de puterniō.

SCRILE ȚILEI.

— 28 Noem. (10 Decem.)

Curtea regală română, a luatū unū doliu de 14 zile din incidentul morții ex-impēratului Braziliei, Don Pedro.

**

Programul serbării dela 28 Noemvre. În anul acesta în ziua de 28 Noemvre

v., aniversarea luerei Plevnei s'a celebrat în Bucuresol cu o pompă mai mare ca de obicei. Revērsatulū zilei de 28 Noemvre a fostū anunțatū ou 21 de salve. La 6ra 9-30 s'a oficiatū unū Te-Deum de I. P. S. S. Mitropolitulū Primatū în biserica din Dealulū Spirei. M. S. Regele împreună cu A. S. R. principele moștenitorū presuntivū au asistatū la acestū Te-Deum, la care au fost presentī toți oficerii superiori din garnisōnă și detașamente ou stēgū și musică din tōte trupele aflātore în capitală. După Te Deum M. S. Regele a primitū defilarea trupelor comandate de d-lū generalū Dona. După defilare, M. S. Regele s'a întorsū la Palatū, unde a primitū în sala tronului pe toți oficerii superiori. Sēra prândū de gală la palatū, oferitū oficerilorū superiori din garnisōnă.

**

Demisionări și numiri de fișpani. Fōia oficială de Luna trecută comunică decretulū prea înaltū, prin care fișpanulū O-dorheiului Daniel Gabor este demisionatū și înlocuitū cu dr. Török Albert, fostulū vicespanū ală acelu comitatū. Totū prin decretū prea înaltū este demisionatū Pogány György, fișpanulū dela Hunedōra, fiindū înlocuitū cu marele proprietarū Szentkeresztly György. Înainte de a fi demisionatū, amēdoi fișpani au fostū decoratī cu ordinulū Sfântului Stefanū. — Slabă mângăere!

**

Sfințirea capelei române din Parisū se va face la finea lunei lui Decemvre a. c. de cătră I. P. S. S. Metropolitulū Iosifū ală Moldovei, care va fi însoțitū și de corulū metropolitanū din Iași de sub conducerea d-lui Gr. Musicescu.

**

O statistică a școlorū populare din Ungaria. Zilele acestea s'a făcutū o statistică a școlorū populare din Ungaria. Resultatulū sumarū ală acestei statistice este, că în totū Ungaria există actualūmente: 8994 școli ungueresol, 2587 româneșol, 1115 slovace, 674 germane, 312 sērbesol, 211 rutene și 39 croato-vendice. În cei din urmă 20 de ani numai școlile ungueresol și cele sērbesol au sporitū, și anume cele ungueresol ou 146 la sută — 6r cele sērbesol numai ou 149 școli (vr'o 50 la sută); tōte celelalte școli populare au datū îndērētū.

**

Noue comāde de arme. Cetimū în ziarele din România, că ministrulū de resbelū românū va face peste cāt-va timpū o nouă comandă de arme cu repetițiā sistemū Manlicher.

**

Congresul slavicol. Diarulū Cehilorū tineri „Kuttengerger Wochenblatt“, inspiratū de deputatulū Dr. Pacak, anunță,

că în primăvera viitoare se va ține în Praga unū congresū ală slavilorū din Austro-Ungaria, care are de scopū cooperarea taturorū Slavilorū din monarhiā în contra Germanilorū și a Maghiarilorū. Se țice, că convocarea acestui congres e asigurată, de 6rece Cehi, Slovaci și Croați au promisū deja participarea lorū.

**

Musica regimentulū 82 de infanteriā, va da unū concertū, Duminecă în 13 Decemvre n. c. în sala hotelului Centralū Nr. 1. Inceputulū la 7 1/2 6re. Prețulū de intrare 30 cr. Programulū e următorulū: 1. Fr. Erkl: Ouvertură la opera „Hunyadi Laszló“. 2. P. Mascagni: Introducere și Sicilia din opera „Cavalleria Rusticana“. 3. Millöker: Vals din opereta „Der arme Ionathan“. 4. Balfé: Duett din opera „Die Zigeunerin“. 5. Schreiner: Fantasiā din opera lui Bizet „Carmen“. 6. Langey: a) Serenadă mexicană, b) Trămurei aus den Kinderscenen. 7. Kemzak: „Prager Stammblätter, potpouri.— 8. Ivanovic: „Meteor“ Vals. 9. Robandi: „Alla stella confidente“ romanță, solo pentru trāmbiță. 10. I. Bayer: Potpouri din baletulū „Puppenfee.“

**

Concertulū societății de opere a d-lui Eugen Berger directorū de teatru, care s'a ținutū alaltăeri sēra în hotelulū „Centralū“ a fostū destulū de bine cercetatū. Dintre concertanții singura cătărățā de coloratur, d-ra Daisy Singer a fostū o nescutā publicului brașoveanū încă din 6rna trecută, cu ocaziunea ciclului de opere arangiatū de d-lū Berger aicī. Celelalte puteri au fostū tōte nouē. D-ra Therese Schilder are unū altū fōrte simpatiō și puternicū; vocea ei e de unū cuprinsū mare și predarea-i frumōsă. Cele douē cātece dintāiu, „Du fragst mich täglich“ de Helmund, și „Es muss ein wunderbares sein“ de List i-au reușitū mai puțin în precisitatea tonurilor, cu atātū însă mai precisū, mai frumōs a cāntatū Aria din Opera „Profetul“ de Meyerbeer, care a și fostū fōrte multă aplaudată. D-ra Daisy Singer cătărățā de coloraturi cu vocea ei drăgălașă și predarea-i viōiā s'a bucuratū mai mult de simpatia publicului, fiindū mai demulte-ori rechiāmatā. Aria din opera „Dinorah“ de Meyerbeer a cāntat'ou multă dibăciā, dēr mai nimeritā pentru ea a fostū cānteculū „In der Mārznacht“ de Taubert, acăsta corespunde mai mult temperamentului ei. Dintre cāntăreși d-lū A. R. Mirus, baritonistū și d-lū Fritz Jūlich, basistū, a plăcutū mai mult. Baritonulū d-lui Mirus e cătū se pōte de plăcutū și a făcutū o fōrte bună impresiā cu cele douē cātece „Lehn deine Wang an meine Wang“ și „Margareth

am Thore“ de Jensen. Asemenea și d-lū Jūlich a obținutū acea reușitā cu basulū sēu profundū, ou deosebire în Aria din opera „Waffenschmied“ de Lortzing și în cānteculū „Der schlesische Zecher“ de Reisinger. D-lū C. Sachse ca tenoristū a cāntatū cu multă silință, d-sa cāntă însă printre dinți și risipește prea multă forță.

**

Fōmetea în Rusia. Unū ucază imperialū ordonā organizarea unei loterii în favōrea sēracilorū. Loteria va cuprinde 1,200.000 losuri, carī se urōă la 6 milioane ruble.

**

Bandiții din Balcani. „Timpulū“ scrie: Scoirile din Adrianopolū spunū, că autoritățile de acolo au isbutitū să pună mână pe unū ciobanū, anume Arghiri, care a luatū parte la cunoscuta răpire a francesului Raymond, pentru a cărui răscumpărare Pōrta a trebuitū să plătescă 5000 de lire. Arghiri purta în bandă numele Kara Ali. Confrontatū ou Raymond, a fostū recunoscutū de acesta. Intrēga parte a lui Arghiri, 750 de lire, pe care elū o îngropase la rădăcina unui cōpacū, s'a găsitū.

**

O înșelătōriā de 200.000 fl. O telegramă din Timișōra spune, că s'a descoperitū o nouă înșelătōriā de 200.000 fl. la casa „Ruso Israel et Comp“, care manipula bucate. Casulū acesta a produsū mare sensațiā, fiindōă înșelătōrulū Heim I. Asraelū, era ținutū, ca omū fōrte cinstitū.

Dela Cenadulū-ungurescū.

(Fine.)

Enunțându-se rezultatulū alegerei, o parte urau să trāescă Lugoșianu, altă parte, ca Luțai; elevii și elevele de școlā erau mai veseli strigāndū în continuu să trāescă iubitulū lorū învățatorū Ioanū Lugoșianu. Cu atāta actulū alegerei să sfirșia, dēr preotulū Ierosimū Luțai ca de comunū fiindū rachiatū, cu furā dobitocēșā amenința și provoca așa: „Ei, D-șeulū lui! Ai miei! Prindeți-lū și nu lăsați!“ Primulū, care prinse pe d-lū asesorū, fū tovarășulū de bețiā alū preotului revoltatū, epitropulū Stefanū Pantea, dēr fū respinsū de unū gendarmū și cădū la pământū. Întru acăsta alți ilū împinseră în bisericā și-lū strimtorarā într'unū soanū; aci preotulū Ierosimū ou tovarășii sēi de bețiā ilū prinseră de haine, insultându-lū în modulū celū mai murdarū. De aci cu mare greutate ilū conduse preotulū Dionisiu Luțai pe asesorulū în altarū, eșindū din altarū, se îndreptarā cătră ușa bisericei de cătră nordū, ca pe acolo să scape. Preotulū Ierosim, observāndū intențiunea d-lui Ciora, strigā și injurā așa în bisericā: „Nu-lū lăsați

Fața ei frumōsă era împrejurulū ochilorū și fruntei înroșitā de plānsulū celū multū, gura ei era strinsā de durere, 6r partea de jos a feței era fōrte palidă. Ea mergea clătīnāndu-se, rēđimatā de brațulū tinerului; o pālāriā cu pene fālfăitoare de struț: o rochiā lungā de mātāsā grea, la gātū și la sinū, lanțuri bogate de aurū, se păreau, că nuse potri-vescū pentru călătōriā, și prin urmare puteai crede, că ea însoțesce pe bordū pe tinerulū, după ei amēdoi mergea unū servitorū în haine pistrițe; elū ducea subsoară o umbrelā mare și avea o bonetā spaniolā pe capulū sēu.

Când se apropiarā atātū de tare de nisipulū udū încă de fluxulū de mai înainte, la loculū acela, unde se afla scāndura cătră șalupā, se oprirā, și frumōsa și tinerā părechiiā privia spre corabiā, apoi se privirā unul pe altulū, 6r dama își rāzimā capulū pe umērulū tinerului, așa încātū penele ei de struț fālfăiau în jurulū feței sale și ascunserā ochii sēi plini de lacrimi înainte curioșilorū. Bētrānulū se afla nu departe de ei, se învăli mai bine în mantaua sa și uitāndu-se posomoritū; 6r ochiulū sēu schin-

teia, nu se scia, că 6re de o lacrimā sēu din cauza reflexului valurilorū lucitoare. Acum se apropia șalupa, plescāindū de țermure; scāndura fū aruncată și o bu-buitură de tunū de pe corabiā înfricoșā pe tinerā părechiiā în îmbrățișarea ei. Bētrānulū se apropia, întinse mână tinerului, o strānse cu putere și apoi se cobori repede pe scāndurā, urmatū de servitorulū sēu, după ce și acesta strinse cu franchețā mână tinerului. Acum se mai îmbrățișarā odată tinerii; întēiu se desfăcū elū și conduse pe dama pe scāndurā. — „Pentru tot-dēuna!“ șopti ea cu unū zimbetū duiosū. — „Pentru tot-dēuna!“ rēspunse tinerulū, privindu-o tremurāndū și ou lacrimile în ochi. Încă o stringere de mână și ea se întorse sē se urce pe scāndurā.

Ea ajunsesse deasupra, cārmaciulū, unū Englesū cu umerii largi, o aștepta la capētulū scāndurei, întinse mână sa ososā, pentru ca să primēscā pe dama, pe sēma căreia aflā cōteva cuvinte de mângāiere. Atuncī ea mai privi odată pe tinerulū. Statura ei înaltā și plăcutā sta pe scāndurā, gātulū ei se afla plecatū spre țermure, penele fālfăitoare ale pālā-

riei ei părea, că-lū salutā. Elū întinse brațele, în trāsurile feței sale părea, că se amestecā fericirea iubirei cu durerea despărțirei. Atuncī se părea, ca ea nu se mai pōte stăpāni; sări peste scāndurā la țermure, și mai înainte ca cārmaciulū sē-și fi împreunatū mările pentru a-o admira, ea era deja în brațele tinerului, 6r buzele ei se alipirā de ale sale.

— „Nu, nu potū să trecū marea“, esclamā ea. „Voiu rămānē; voiu face totulū, ce vei voi tu, voiu arunca lanțurile aceste ale confesiunei mele, carī mă împedecā, să urmezū după cum 'mī dictēză bunulū meu simțū; tu ești patria mea, familia mea, tu ești pentru mine totulū; rămānū aici!“

— „Iosefo! Iosefo mea!“ strigā tinerulū, stringēndu-o cu frenesiā la peptulū sēu. „A mea, a mea pentru tot-dēuna? Dumneșeu a povățuitū inima ta; o, așa fi muritū de chinulū acestei despărțiri!“

Se ținurā încă îmbrățișatī, când bētrānulū se cobori ou pași grabnici peste bordū și peste scāndurā și se apropiā de grupa acăsta.

— „Copii“, țice elū, „ar fi fostū destulū, deoă v'ași fi luatū adio numai odată; vino, Iosefo, nu-ți va mai ajuta nimicū, acum vorū impușca ou tunulū pentru a treia-6ră.“

— „Lasā sē impușca ou mii de glōnțe, Don Pedro“, strigā tinerulū cu fața plină de bucuriā. „Ea rămāne aici, ea rămāne ou mine!“

— „Ce audū? rēspunse bētrānulū cu serioșitate: „Nu voesosū să sperū, că lucrurile stau astfel, după cum țice cavalerulū, tu vei urma pe rudenia ta, Iosefo!“

— „Nu“, strigā ea cu ouagiu. „Când stam acolo pe marginea șalupei și priviam undele mării, carī avea sē mă despărta de dēnsulū, mă hotărāfiu la ceea ce am sē facū; mama mea mi-a arātatū drumulū, ea a urmatū odiniōrā pe iubitulū inimei sale în lumea mea, părăsindū din cauza iubirei ei, pe tata și pe mama ei; seiu ce am sē facū; aici stā acela, care a îndulcitū 6rele din urmă ale mamei mele, căruia am sē-i mulțamescū onōre, viēțā, cu unū cuvētū totulū; și eu sē-lū părăsescū? Salutā, Don Pedro, mormēnturile strāmoșilorū

D-șeul lui căne, după el" și se repeși asupra d-lui asesor, urmat de bețiva sa companiă și-l împinseră din biserică, de aci asesorul că preotul Dionisiu Luțai să îndreptăre cătră biserică sərbă, — din colțul bisericeii se repeși Terențiu Luțai la d-lă asesor, îl prinse de ambe mâni și-l împinse în mijlocul spectatorilor și revoltanților strigându: „Nu lăsa, nepôte (cătră Stefan Lazăr un șcôlău de 20 ani); „Ține Ierosime! (cătră vărul său Ierosim Șuciu); la șcôlă cu el, mă bage'n șcôlă!"

Acești să împinseră de asesorul: unul de peptă, altul de o mână. Comandantul Terențiu Luțai cu părintele său și cu bețiva loră companiă se postară înapoia asesorului; doi gendarmi, cari erau de față, îl apărău, așa între strigăte batjocoritoare îl escortară până la șcôlă, urmat de un convoi numărător. Întrând în curtea șcôlei, preținosă să-l bage în șcôlă pe Terențiu, — șcôla era încuiată și cheia nicăir. S'a prezentă și notarul comunal în fața locului și făcă de a face macar ună pasă pentru restabilirea păcii și soăparea asesorului, să depărtă odihnită la cancelaria comunală.

În timpul, cât s'a frământat revoltata companiă pentru cheia, d-lă asesor cu ajutorul celor doi gendarmi scăpă în cuina învățătorului, unde ședă mai bina de o oră. Notarul comunal, provocat printr-o deputațiune din sinul fruntașilor comunei, să pună capătă a oestui scandal. Întrând în fața comunei a dată ansă, — să mai presentă la momentă în curtea șcôlei și aflându pe preotul Ierosim Luțai în mijlocul revoltanților, îl provocă așa: „Părinte! Dăr fă odată pace!" Provoacarea avă efect; la comanda revoltantului preot, să restabilă pacea. Notarul comunal întră în esmedica și luându de braț, fără împedecare îl conduse la locuința preotului Dionisiu Luțai, de unde părintele Cióra numai decâtă plecă din comună.

În a cui putere a stată contiunarea revoltei său restabilirea păcii? Noi vedem, că numai în partea d-lui notar Hegedus, și totezată notarul de judece comunală au cotezată a relata oficioasă la pretură, că d-lă Cióra a conturbată pacea esemplară, ce domnia în comuna bisericăsoșă, și a sguduită încrederea cătră capul bisericeii.

De atunci și până ađă funcționă în șcôlă Terențiu Luțai, fiială ilegală a Ierosim Luțai, protegiatul notarului și ală judelei și epitropia censuală, juratul Petru Luțai, solvesce salarul ce fi compete învățătorului substituit prin ven. Consistoriu Ioană Lugosiănu, ăr acesta e eludat din oficiul său.

N'amă descriș prin diare scandalul produsă a alegerea de învățător,

mei din Valencia și spune-le lor, că se mai află încă una din nêmul de Tortosi, care prețuesce mai multă amorul, decâtă viața!"

Înima lui Don Pedro se înmuia. — „Urmăză decă inimei tale, pôte că te sfătuesc mai bine, decâtă ună bêtănă; celă puțină te sciu fericit în brațele acestui bărbat nobil, și caracterul său cavalerescă imi garantăză, că și onôrea noastră va fi totă așa de scumpă, ca și onôrea sa proprie. Dăr Don Frôbenio, ce vei diice, mândrelor d-tale rudenii, când le vei recomendă această ființă, a miseriei? Dumneșe! Vei avă curagiul să suferi batjocura lumii?"

— „Plécă sănătosă Don Pedro", diise tînărul cu fața radiôsă de bucuriă și mândriă, întinșându o mână bêtănu-lui, luându-și rămasă bună, ăr cu cealaltă strîngându în brațe pe iubita sa; „fi mângăiat și nu te fide de scumpă mine. O voi arăta lumii și decă cineva mă va întreba: Cine a fostă ea? atunci eu cu bucuriă și cu mândriă îi voi răspunde: „A fostă cerșitorea dela Pont des Arts!"

pentru că această faptă a preotului Ierosim și a fiul său Terențiu nu ne-a surprins; nu, deôrece preotul Ierosim Luțai mai multă petree în birt și nopte, decâtă acasă, unde dînsul e autorul tuturor esceselor din birt și nu se rușină a ține de găzăriță pe o femeie, carea și-a omorită bărbatul cu otravă, pentru carea faptă a fost în temniță 12 ani. Înaltă Prea Sântitulă d. Episcopă l'a provocat pe preotul Ierosim să depărteze pe găzăriță sa sub pedepsă suspenderei, dăr și aci d. Hegedus a dofortimă trêba, l'a învêțat pe preotul Ierosim să scôtă carte de servitôre pentru găzăriță sa și atunci n'are ce-i face episcopul; așa a și făcut, și așa acum trăiesce în pace cu Chiva sa iubită.

Numai puține cuvinte mai avem și am terminat.

Rev. d-nă protopop Moise Bocșianu, câtăv administratôr protopopesu și de când e protopresviter, tare s'a interesat de comuna noastră, a preferit-o și respectat-o în tote privințele, din cari cause de toți locuitorii a fost și este stimat și iubit, ca un bun părinte sufletesc.

Luându scire de prin tote foile maghiare și naționale române iubitul nostru protopop despre scandalul întemplat în 15/27 Augustă a. c., în 1 (13) Octomvre, s'a prezentat în comuna noastră și după o eruară scrupulosă în 1 (13) și 2 (14) Octomvre a constată: a) că inițiatorul scandalului a fost preotul Ierosim Luțai cu fiul său Terențiu. b) Că oficiul parochial e în disordine. c) Că perceptorele cultului n'a putut arăta banii percepiți la scotrarea cassei. d) Că preotul Ierosim Luțai chiar în ziua aceea a depus jurămêntul la județul tractatălă — Nădlac ca un martore câștigat — din incidentul unui scandal din birt, unde dînsul a fost un factor al scandalului. e) Că fiul preotului propune în șcôlă fără decretă consistorială. f) Că în comună domnesce anarhiă.

Și despre tote aceste și multe alte făcându raportă la venerabilul Consistoriu și cerendă ceretare, nică până ađă nu scimă să se fi făcută nimic și așa stăm în mare nedumerire, înocăt ne vine a ne plânge la Înaltul foră Metropolitană, sau la Înaltul Minister.

Rugându-vă, prea onorate d-le Redactoră, să binevoiți a prețua fôși ce redactat și da locă acestui răspuns ală nostru în totă esensiunea sa, amă rămasă:

Cenadulă ungurescă, în 21 Noemvre (3 Decemvre) 1891.

cu totă stima:

Iosif Luțai, Arcadie Poponă, Gligoră Mariană, Velcu Luțai, George Luțai, Teodoră Becanu, Stefană Ungurcanu, Vasilie Marianu, Nicolă Maghiaru, Nicolă Crișianu, Ornută Vadasanu.

Econom, locuitor în comuna Cenadulă ungurescă.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Clușiu, 8 Decemvre 1891 n.

Onorată Redacțiune! Nică când Românii din Clușiu, bêtăni și tineri, n'au putut fi conduși de ună spirită mai sănătosă în ceea ce priveșce viața loră socială romănescă, ca în timpul de față. Este îmbucurătôr a vesti lumii cele ce se petrec la noi: O reacțiune salutară, care ne îndreptătesce a spera bună rezultat.

Fără îndoieală, cauza și isvorul acestei bune-stări este societatea de lectură, sau casina romănă din loc, care, precum se scie, nu de mult și-a căpatat o localitate câtă se pôte de onorific pentru generală, emanăză rașele intensive de cultură socială, morală și intelectuală. Și rezultatele sunt de totă bune. Astfelă amintescă, că amă avută fericirea a lua parte la două serate literare-musicale. Amândouă au rêsșit în modă strălucit.

Programul celei dintăi, ținută în 7 Noemvre, a fost compus din cuvêntul de deschidere, 2 disertățiuni, 2 declamațiuni, 2 coruri bărbătesci și o cântare cloșu cu vocom, de o plăcută d-șetă din Clușiu, acompaniată de ună terțetă de violină. Venitul material de 40 fl. încorsă din taxe benevole s'a destinat pentru un scop nobil și măreț.

În 21 Noemvre Românii din Clușiu au arangiat o petrecere cu jocă splendidă în sala hotelului „Centrală". Această a reușit peste așteptare, de o cântare cloșu și de oșpetă din jurul Clușului, ăr venitul cuprăt de 20 fl. a fost destinat pentru ajutorarea tinerilor lipsiți.

A doua serată literară s'a ținută tot în localul casinei în 5 Decemvre și programul ei s'a compus din: 2 coruri, 2 disertățiuni, 1 declamațiune, ună quartetă de violină și cuvêntul de închidere pentru parțială de ciclului de serate din anulă acesta. Venitul de peste 25 fl. din taxe benevole s'a destinat pentru scopurile casinei.

Vrednică de laudă și recunoștință este interesul publicului romăn inteligent, pentru că aprôpe în numără complet se presentă la atari ocașuni plăcute.

Partea II a ciclului de serate se va începe în Februarie. Influența loră binefăcătore e cu atâtă mai simțită aci, pentru că tinerimea, din nisce considerațiuni cam neîntemeiate, a decisă, ca concertul obișnuit în anulă acesta să nu se țină.

Amă adusă acestea la cunoștință, pentru ca de o parte să împărțescă sciri mângăitôre Românilor iubitori de tinerime, ăr alții să ia esemplu bună dela Românii din orașul, unde e concentrată cea mai mare putere a saventăi ungurescă. Sunt mândru așocientă, că poporul romăn ardeleană pôte fi mângăit, că aci în Clușiu are o tinerime universitară, care la timpul său scie să fiă conșcie de chiamarea ei, care a îmbrășșită cu căldură și hotărere și cauza replicei, ce se pregătesce contra-memoriei academică romăne din Ungaria și Transilvania.

Astfelă stăm în Clușiu. Dée Dumneșe, ca aceste simțeminte curate, acestă spirită bună să se cultive totă cu mai mare stăruința în inimele bêtărilor și tineretă de aci. Și, oșcă așa are să fiă, e lucrurală, pentru că cu câtă se sporesce numărul încercărilor pentru nimicirea drepturilor noastre naționale, cu atâtă vedemă potenșându-se puterea noastră de viață și de rezistență. Această n-a mântuit și ne mântuesce.

X. Y.

Tractate de comerț.

O telegramă din Viena anunță: Guvernele respective au presentat la camerele din Viena și din Budapesta 1) tractatul de comerț cu Germania, care este înocăt de o convențiune veterinară și de o convențiune pentru revetele și măroile de fabrică, și ală 2-lea tractatele cu Italia și Belgia. Aceste tractate pôtă data de 6 Decemvre curent și va intra în vigore la 1 Februarie 1892; voră țină până la 31 Decemvre 1903, data la care voră pută rămané în vigore decă nu voră fi fostă denunțate cu 12 lună înainte.

Taxele de vamă pentru produsele austro-ungare importate în Germania sunt: grău și șecară 3 mărcă 50; ovășă 2 m. 80; legumele 1. m. 50; orz 2 m; porumb 1 m. 60; făinur 7 m. 30; ouș 2 m; boi 25 m. 50; vite mică și porc 5 m.

Tractatul stipulăză de asemenea, că nică o distincțiă nu se va face în tre naționali cele două părți pentru transportul pe oș ferate în privința prețului, timpul și a modulul de expedițiă. Cele două părți contractante se angajăză în modă reciprocă de a protege

pe supșii lor în locurile unde una din aceste două părți nu ar avă reprezentant.

Convențiunea veterinară va fi aplicată numai pe stabilirea celor două părți contractante; ea stabileșce obligațiunea pașaportului și recunoșce dreptul reciproc de a face să se ia de comisari pe teritorul celeilalte părți informațiuni asupra stării sanitare a vitelor.

Tractatul cu Italia menține statu-quo-ulă reciprocă s'a stabilită, că desenurile și modelele industriale ale fiă oșrei din părți contractante voră fi protegiate pe teritorul celeilalte părți întocmai ca și desenurile și modelele indigene; acestă tractată conține o clausă analogă cu aceea cu Germania în privința transportului călătorilor.

Ministrul de comerț presentândă tractatele Reichstagului, a esprimată satisfacerea Guvernului, pe succesul acestei mari întreprinderi comerciale și politice; numai rămăne de stabilită relațiuni decătă cu statele din Orient. Guvernele celor două părți ale monarchiei voră face pentru această totă ce va depinde de ele. Tractatele presentate Camerei le voră ajuta în modă esentă.

O telegramă din Berlină scie: Expunerea motivelor tractatelor de comerț cu Austria, Belgia și Italia, depuse ađă la Reichstag diice, că fiindă dată scopul urmărită tractatelor formăză ună esemble și că voră trebui să fiă privilegiate în modă uniformă. Oare-că taxe industriale germane au trebuit de aceea să avantașii ca și industria.

Totă cu privire la tractatele de comerț o telegramă din Viena anunță: Ieri s'a presentat la ministerul Afacerilor străine, tractatele de comerț dintre Austro-Ungaria și Germania și mai târziu s'a semnată tractatele dintre Austro-Ungaria cu Belgia de cătră d. de Kalnoky, prințul de Reuss și de d. Fonghe ministrul Belgiei.

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 10 Decemvre. Noulă ministeriu s'a constituit în modul următor:

Lascară Catargiu, interne și președentiă consiliului; Al. Lahovari, afacerile străine; Generală G. Manu, domenii; Generală Iacobă Lahovari, rêsboi; Take Ionescu, instrucțiune publică și culte; C. Olănescu, lucrări publice; Al. Stirbey, finanțe; D. Sturza-Scheianu, justițiă.

Cursul la bursa din Viena

din 9 Decemvre a. c. 1891

Renta de aur 4%	104.55
Renta de hărtă 5%	101.15
Imprumutul căilor ferate ungare	
aur	116.20
dto argint	97.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	111.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	—
Bonuri rurale ungare	90.25
Bonuri croato-slavone	104.50
Imprumutul cu premiul unguresc	136.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	129.—
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	—
Renta de hărtă austriacă	92.25
Renta de argint austriacă	91.90
Renta de aur austriacă	188.25
Losuri din 1860	187.—
Acțiuni băncei austro-ungare	1008.—
Galben împărătesc	5.60
Napoleon-d'ori	9.85 1/2
Mărcă 100 imp. germană	57.90
Londra 10 Livres sterlinge	117.85

Proprietar:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil interimar:

Gregoriu Maior.

Avisu.

Să aduce la cunoștința on. publică, cumcă în 30 Noemvre (12 Decemvre) 1891 se vor deschide băile de vană din edificiul băilor de abur de aci.

Direcțiunea băilor de abur și de vană. 723,3-1.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurecu, și în tutungeria I. Gross.

ANUNCIU.

Din pădurile mele de pe teritoriul cercului Iendii-mari (comitatul Solnoc-Doboca) pot vinde 200,000 metri cubici de lemne de foc, o mare cantitate de șindrile de fag și 4-6 mii lemne de ștejar, gróse câte de 30-60 cm. Se pot încărcă la stațiunile de cale ferată din Ileanda-mare, Glod și Gálgán.

Informațiuni detaliate dela subsemnatul proprietar

Dr. Teodor Mihali, avocat în Deșiu.

727,1-1

PUBLICAȚIUNE.

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscut prin acesta, că are

31 posturi de Ingineri vacante

la Serviciul de Intreținere din Bucuresci, Craiova, Pitești, Buzău, Galați și Iași.

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a prezenta cererile D-lor în scris la adresa Direcțiunii generale a Căilor Ferate Române, Serviciul P. la Bucuresci cel mult până la 15 Ianuarie 1892 st. nou cu arătarea adresei D-lor exactă și anexându documentele următoare:

- 1) Diploma sau Certificat de terminarea studiilor a unei școle speciale de Ingineri.
2) Certificat de serviciu.
3) Act de nascere.
4) Act de căsătorie (decă e căsătorit) și de nascere al soției, precum și eventual ale copiilor.
5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informațiuni mai detaliate doritorii se vor adresa în scris se verbal la Șeful Serviciului de Intreținere C. F. R., Bucuresci, Calea Victoriei Nr. 124.

724-3.

Avisu d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerației înse binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lámurtă și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscut tuturor D-lor abonați, că mai avem din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrațiune în casă de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvre 1891.

Table with multiple columns showing train routes and fares between cities like Budapesta, Predeal, Teiuș, Sibiu, etc. Includes sub-tables for various line segments and specific train services.